

[Waldorff]

situationer ikke er gennem tilskud at lefle for det private erhvervsliv, men præcis er at øge statens aktiviteter. Det gælder først og fremmest netop på sådan noget som energiområdet, men det gælder også en lang, lang række andre ting, som VS har været inde på, hele den sociale sektor, boligbyggeriet osv.

Flygaard (DR):

Indledningsvis skal jeg om beslutningsforslag nr. B 18 sige – det kommer næppe som nogen overraskelse – at retsforbundet ud fra et erhvervspolitisk synspunkt ikke er tilhænger af tilskud, det være sig generelle eller selektive tilskud, det være sig direkte eller indirekte tilskud. Når det er sagt, skal jeg gå over til at knytte nogle få kommentarer til de enkelte beslutningsforslag, som de her foreligger.

Retsforbundet kan ikke støtte beslutningsforslag nr. B 19 om at ophæve adgangen til at afskrive på erhvervsbygninger. Retsforbundet betragter i almindelighed afskrivninger som en fordeling af driftsudgifter over flere år, og på den baggrund kan vi som nævnt ikke medvirke til at gennemføre det foreliggende beslutningsforslag.

For så vidt angår beslutningsforslag nr. B 20 vil jeg gerne sige, at denne regel om ret til en varelager nedskrivning har jo sin baggrund i, at man skulle kunne dække sig ind over for et prislefald. Hvis det er sådan, at reglen udelukkende bliver anvendt i denne forbindelse, er den sådan set anvendt efter sin hensigt. Men hvis man kritikløst anvender reglen, både når der er behov for det, og når der ikke er behov for det, så har man ikke den tekniske mulighed, når situationen med en prisnedgang rent faktisk foreligger. Derfor kunne retsforbundet godt i udvalget tænke sig, om det kunne oplyses, i hvilket omfang der er en sammenhæng imellem varelager nedskrivninger og prisbevægelser.

Beslutningsforslag nr. B 21 går ud på at ophæve retten til at foretage forskudsafskrivninger på driftsmidler, nybygninger, installationer og skibe. I øjeblikket kan man afskrive på disse ting, når kontrakt er indgået, man kan anlægge det synspunkt, der sikkert også i de fleste tilfælde er rigtigt, at der allerede fra begyndelsestidspunktet, hvor man f. eks. starter på at bygge et skib, sker en teknisk forældelse, som allerede er et stykke

fremme, når skibet endeligt bliver afleveret. Vi mener i almindelighed ikke at kunne medvirke til at fjerne disse forskudsafskrivninger, men vi vil gerne komme med den generelle bemærkning, at der måske kan være nogle problemer i al almindelighed omkring den ret, kommanditister har til at foretage forlodsafskrivning.

Beslutningsforslag nr. B 22 går ud på at ophæve retten til at foretage henlæggelser til investeringsfonds. Dette beslutningsforslag kan vi heller ikke støtte. Vi vil gerne begrunde det med, at det rent praktisk er en måde, man kan løse spørgsmålet om at afskrive efter genanskaffelsesprincippet på. I praksis er det næsten umuligt at administrere et direkte genanskaffelsesprincip, men vi mener, det kan blive tilgodeset igennem en henlæggelse til investeringsfonds. Det i sig selv indebærer ikke et afskrivningsgrundlag, der er større end de 100 pct.

Jeg vil gerne her komme med den bemærkning, at lønmodtagernes indkomster vel nok normalt har et mere jævnt forløb end erhvervslivets. Hvis det er således, at disse henlæggelser til investeringsfonds bliver brugt til en udjævning af indkomsterne, har man faktisk tilgodeset den intention, der var i afskrivningslovene og i loven om henlæggelser til investeringsfonds, som den i sin tid blev vedtaget i 1957.

Beslutningsforslag nr. B 24 drejer sig om ophævelse af fradragsretten for repræsentationsudgifter. Det kan vi ikke medvirke til, men det var måske nok på sin plads at få strammet den ligningsmæssige kontrol på dette område, for også vi erkender, at der sikkert er en række udgifter, der smutter med på denne konto, som egentlig ikke så meget har med det erhvervsmæssige formål at gøre. Vi mener, det er svært at afgrænse det, og vi mener også, det er svært at begrænse det, men vi mener nok, at vi skal prøve måske igennem skærpet ligningskontrol at se, om der finder et misbrug sted.

Beslutningsforslag nr. B 25 drejer sig om nedsættelse af afskrivningsprocenten for personbiler til erhvervsmæssig benyttelse. Man skal her tage i betragtning, at der i forvejen er en øvre grænse for, hvor meget der i det hele kan afskrives. Vi finder i det hele taget ikke nogen anledning til at indføre en række særregler ved her at ændre procenten fra 30 til 20. Dermed har jeg også sagt, at vi ikke